

[Pelle Voigt]

statslige støtteopkøb – for at få indekscurserne i vejret, men der er én ting, SF under ingen omstændigheder medvirker til, og det er et økonomisk forlig med regeringen om udformningen af en beskatning af pensionskasser og livsforsikringsselskaber, uanset hvilken stilling indeksobligationerne vil få i en sådan ordning.

Vi mener, at det overordnede mål nu, boligpolitisk såvel som økonomisk, må være at bringe denne regering til fald. Vi vil yde vores bidrag til det, og vi mener også, det er en meget stor og alvorlig forpligtelse for socialdemokratiet, at det giver et bidrag her og ikke gør alvor af overvejelserne om at indgå et forlig, der redder disse midler til regeringen. Boligpolitisk og på alle andre områder af befolkningens liv må det overordnede mål være at slippe af med den regering, som fører spot til skade, som fører yderligere nedskæringer til den lange række af nedskæringer ved de forslag, som boligministeren – det må man dog sige – har haft mod til at fremsætte, og som er til behandling her i dag.

Med hensyn til de begrænsninger, jeg omtalte i forbindelse med det socialdemokratiske beslutningsforslag, som vi altså ser mere positivt på, skal jeg sige, at i den nuværende situation for byggeriet, en situation, hvor det private byggeri er gået helt i stå, anser SF det for helt afgørende, at der ikke alene sker en fastholdelse, men også en udvidelse af den almenyttige kvota. Det er meget få, der tror på, at der vil blive bygget flere parcelhuse i Danmark i den nærmeste tid, sådan som markedet ligger. Selv ikke Entreprenørforeningen tror på, at det vil lykkes at udfylde kvoten for private andelsboliger, uanset hvad regeringen, de radikales ordfører og andre måtte mene om den sag. Derfor er den eneste rimelige mulighed for at få gang i byggeriet, sådan at man lever en lille smule op til et anstændigt niveau, at få gang i beskæftigelsen, få ryddet en lille smule op i de lange boligkøer og få gennemført en udvidelse af den almenyttige kvota.

SF vil derfor fremsætte forslag om, at kvoten udvides til 20.000 boliger om året. Desuden vil vi foreslå, at der pr. 1. januar 1983 etableres et huslejestop, som naturligvis kun vil få betydning for de meget store uregulerede områder, hvor huslejerne i øjeblikket får lov til at vokse vildt til liberalismens velsignelse og til lejernes forbandelse. Og endelig

vil vi foreslå, at de tidligere omtalte midler i Grundejernens Investeringsfond nu løsgøres til de formål, som de egentlig er placeret i investeringsfonden for at opfylde.

Thorndahl (FP):

Sammen med boligministerens fem lovforslag behandles socialdemokratiets beslutningsforslag om forøgelse af byggeriet og begrænsning af stigningen i boligudgifterne.

Jeg vil starte med at kommentere socialdemokratiets beslutningsforslag, ikke fordi det sådan set fortjener en førsteplads – tværtimod – men så er det i hvert fald overstået, således at jeg kan koncentrere mig om det mere væsentlige.

Jeg kan måske huske forkert, men det foresvæver mig, at vi siden begyndelsen af 1975 har været i den situation, at landet har kunnet disponere over en vaskeægte socialdemokratisk boligminister. Alligevel, eller måske rettere sagt takket være dette forhold, har byggesektoren været for støt nedadgående i alle disse år, ligesom problemerne, de økonomiske og de øvrige, har vokset sig større og større år efter år inden for bolig- og byggesektoren, alt under kyndig ledelse af en socialdemokratisk boligminister. Men lige så snart vi er sluppet af med den socialdemokratiske regering, kan sandelig hele bygge- og boligsektorens problemer løses faktisk under ét og med det samme. Man vil sætte beskæftigelsen op, samtidig med at boligerne bliver billigere, og ikke nok med det, det offentlige vil også spare penge. Tænk, hvor utroligt! Socialdemokratiet vil give os mere byggeri, og det skal det selvfølgelig have tak for; det vil give os meget mere byggeri og et byggeri, hvor alle både sparer og tjener penge. Man må simpelt hen have fået en åbenbaring i de socialdemokratiske kredse, et genialt gennembrud, noget, man måske ellers ville have forsvoret kunne ske i dette parti.

Med forventning, ja, med intens spænding, afventede jeg så lejligheden til at kunne sætte mig ind i dette fantastiske, gigantiske socialdemokratiske forslag, og hvad er det så? Ja, tilsyneladende er det såmænd bare denne halve sides bemærkninger med løse og usammenhængende postulater. Nej, siger man fortvivlet til sig selv, det kan ikke være rigtigt, der må foreligge en misforståelse, det kan bestemt ikke være socialdemokratiets storslå-